

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

גיטין-הניזקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בחזן כי האי גוונא ענוש כרת	ותני עלה:									■	‡	◇	נה:
ואי אמרת יאוש כדי לא קני, כרת מאי עבידתיה?											‡		נה:
כרת מדבריהם.	רב שיזבי:									!		◇	נה:
אחיכו עליה, כרת מדבריהם מי איכא?										‡			נה:
גברא רבה אמר מילתא לא תחוכו עלה, כרת שעל ידי דבריהן באתה לו, אוקמוה רבנן ברשותיה כי היכי דליחייב עלה.	אמר להו רבא:									!		◇	נה:
הא וודאי קא מיבעיא לי, כי אוקמוה רבנן ברשותיה, משעת גניבה או משעת הקדישה?	רבא:									^		◇	נה:
למאי נפקא מינה?										‡			נה:
לגיזותיה וולדותיה										!		◇	נה:
מאי?										^			נה:
מסתברא, משעת הקדישה, שלא יהא חוטא נשכר.	הדר אמר רבא:									!		◇	נה:
לא היה סיקריקון ביהודה בהרוגי מלחמה, מהרוגי המלחמה ואילך יש בה סיקריקון.												■	נה:
כיצד? לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבעל הבית - מקחו בטל, מבעל הבית וחזר ולקח מסיקריקון - מקחו קיים.												■	נה:
לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל, מן האשה וחזר ולקח מן האיש - מקחו קיים.												■	נה:
זו משנה ראשונה.												■	נה:
הלוקח מסיקריקון נתן לבעלים רביע אימתו? בזמן שאין בידן ליקח, אבל יש בידן ליקח - הן קודמין לכל אדם.	ב"ד של אחריהם אמרו:											■	נה:
רבי הושיב בית דין ונמנו, שאם שהתה בפני סיקריקון שנים עשר חדש - כל הקודם ליקח זכה, אבל נתן לבעלים רביע.	[רבי]											■	נה:
השתא בהרוגי המלחמה לא היה בה סיקריקון, מהרוגי מלחמה ואילך יש בה סיקריקון?												‡	נה:
לא דנו בה דין סיקריקון קאמר	רב יהודה:											!	נה:
ג' גזירות גזרו: גזרתא קמייתא - כל דלא קטיל ליקטלוהו, מציעתא - כל דקטיל לייתי ארבע זוזי, בתרייתא - כל דקטיל ליקטלוהו	דאמר רבי אסי:											■	נה:
הלכך קמייתא ומציעתא, כיון דקטילי - אגב אונסיה גמר ומקני, בתרייתא, אמרי: האידנא לישקול, למחר תבענא ליה בדינא.												!	נה:
מאי דכתיב: (משלי כ"ח) אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה? אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים, אתרנגולא ותרנגולתא חרוב טור מלכא, אשקא דריספק חרוב ביתר.	רבי יוחנן:											■	נה:
אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים												■	נה:
דההוא גברא דרחמיה קמצא ובעל דבביה בר קמצא, עבד סעודתא, אמר ליה לשמעיה: זיל אייתי לי קמצא, אזל אייתי ליה בר קמצא.												○	נה:
אתא אשכחיה דהוה יתיב, אמר ליה: מכדי ההוא גברא בעל דבבא דההוא גברא הוא, מאי בעית הכא? קום פוק												○	נה:
אמר ליה: הואיל ואתאי שבקן, ויהיבנא לך דמי מה דאכילנא ושתינא												○	נה: